

ಮಂತ್ರ

ವಿಹಾರಕಮ

ಶ್ರೀದತ್ತನ ಮೊ

1632
11014

1632
11014

—• పీఠిక •—

మా స్కూలుపై నలు హెచ్ సెక్షను విద్యార్థులు కష్టసాధ్యముగనున్న యీ యూర్జనలను తమును దేట తెనుగు పదముతో సాంఘికరించి తమకు వినిపింపవలసినదిగా మొదటనన్ను గోరిరి. ముద్రించు నభిప్రాయములేకయే ప్రత్యేకము వా రికోంకే వ్రాసినను, తక్కిన బాలురుగూడ దీని ముందెక్కుడుగ నభిలాష చూపుచు వచ్చుటచే నే నీచిన్నపాతమును ముద్రింప వలసివచ్చినది. విద్యార్థులుదీనినిఁజదివి కృతార్థులయ్యెదరుగాక. ఈభావాంతరీకరణమునకు నన్నుజోత్సాహపరిచిన మా విద్యార్థుల కీర్త్యులుదాయురైశ్వర్యమునిచ్చుగాక !

కృతికర్త.

మీర్జా దివ్య దర్శనము

మాత్రాద్యం యాచార ప్రకారము నేనామ
 దును బుద్ధా దినముగా నెన్నుకొను శుక్ల పంచమి
 వాటిభూతయమున స్నానము చేసి ప్రార్థనకాలము
 ధ్యానందనము గావించుకొని, తక్కిన దినముల
 యు సీత్యోరధ్యానముతోడను స్నానముతోడను
 గడపుట బాగ్గాడుపట్టణముందలి యున్మితపర్వ
తములమీద కెక్కి తిని, ఆపర్వతశిఖరములపై మఱ
 నమ్రామరము సనుభవింపచు గానప జీవితము
 యొక్క సాస్పారతనుగూర్చి నేను దీక్షాక్షణిగా నా
 లోచింప వొడంగితిని. ఆలోచనలపై నాలోచన
 లుచేయుచు నిర్భయముగా మానవుడు సీదపం
 చవాడనియు, (సారమును సైధ్యమును వేదివా
 డని భావము) మానవజీవితము స్వప్నమువలెనని
 నియు వేననుకొనితిని ఇట్లు నేనాలోచించుచు న
 మిశ్రమునగల యొక రంధ్రంబున నెక్కి నాకృత్యప్ర
 వర్తింపి యచ్చక్షణ జేతయందఁగ విల్లనమోగి మట్టి
 గొల్లవముతో నున్న యొకనిని జూచితిని. నేను

నామోమటనున్న యోగిండుకోన యొకదివ్య
పురుషునకు విహారస్థానమరియు, ఆనామోమటను
చనుబాటనామ లనేకులాగానముచే బెరిగిదింత
బడుచుండురనియు, నేను దరుచుగా వినుచుంటిని
గాని, అగాయతఁడెన్నఁడును బ్రత్యక్షమయినట్లు
మాత్రమువచ్చుచును వినలేదు. తానుజావించిన మ
నోహార గానస్వరములచేఁ దన సంభాషణాశయ
ములను జనిజాచుకోరెలను బుట్టింది, నిశ్చిత్తము
నీ తేజోరూపమందలి నన్నా గానము ఆనామోమట

అట్లు చేసి పాపము కలుగకుండుటకు పశ్చిమా
 దిశమున భాగమునందు నున్న నాకు కెప్పన
 అందుమున నేను పాపముండిన పశ్చిమా
 దిశమునకు మును పుట్టుల నుండియును, మరల
 నంతకు పాపము కలుగకుండుటకు నట్లు మును
 పుట్టుల నుండియును గాతమునను జూచి నడిచి
 తిని, పశ్చిమాదుచున్న పశ్చిమాదు సూర్యు
 నితో బాటునుండియు గాతము అను పేరుగల తు
 నంతయును పాపము కలుగకుండుటకు నట్లు మును
 పుట్టుల నుండియును విటు కువరకు బ్రవహించును
 నట్లుచేసి అని యకడను బిడులు చెప్పి, కెందుకొనల
 నంతకారముతో బాటునుండియు పశ్చిమాదు
 ను బ్రవహించి, యందు నుండి కనిపెట్టెదవ్రా నా
 కెంతిగిరిపుము అని నన్ను దిగను. ఆ పశ్చిమా
 మధ్యమున నడ్డముగ నొక వంతెన నాకు బాడ
 గట్టుచున్నదని నేనంటిని. తోడనే యకడను పశ్చి
 మాదుచున్న యా వంతెనయే మానవ జీవిత
 ము దానిని కట్టగా బ్రవహించుమన నేను మ
 రింత నాధానముగ దానిని బ్రవహించి. సంపూర్ణ
 మయితి దెబ్బదియు, మునున్న శిథిలమునవి
 యొక గోటి, మునుమును రమారమి తనురా
 కరముగల మును కలుపుతో ఆ మునును నుండి

యాదాదాని నేనుకొని నెట్టిదిని అట్లుకదియెట్లుగా
 నూరియింపెను. తేల్చింపుకొనకగల తీర్మానకాని
 మొదట నా పం తెలియక తేలుకానానానానా
 దియిందెననియు కాని యొక పెద్దవరద తక్కి ను
 వాని నని యెరిగి గొటకొనివాయి యా పం తె
 నట్టి నిదిలావస్తలో విడిచెననియుండెట్టి కానినం
 నిలకను సీపేతికని కట్టితి శ్రా నెవ్వమని నన్నడి
 గెను. కానిపయి గుండెలు గుంపులుగ మనుషు
 లు నడచి పోవుచున్నారనియు కాని తెందుకొను
 యందును నల్లని వేళుము శిష్యుకొనియున్నద
 నియు నేనంటిని. ఇంకను బరిశీలించి చూడవా
 నం తెలివయినుండి బాటసారులు నేతులకిందబ్రాద
 పోరుచుచుండిన మహాప్రవాహములో బాధిపోవు
 నులకుట నాకేగవచ్చెను. అలాకనను విమర్శించ
 త పం తెలియదు గుప్త ములయియున ఆ సేక
 మాయక వాటుములు కనబడినవి. దానిపయి బా
 టసారులు కాలిడినంత సే, వానిగుండెలో ప్రవా
 హములో బడి మాయమగుచుండుదు. కథన
 నెట్లకూ పములావం తెనయొక్క ముఖద్వారమునం
 దేవట్టముగ నేర్పడియుండెను. అందుచేతనే గుం
 పులు గుంపులుగ బనులుమబ్బునుండి దాటివెంటనే
 వాటిలో కనేకులు క్రిందబడిపోవుచుండిది.

మాయకూపములు వంతెన నడుమనంతగా లేవు
గాని, శిథిలముకాని కానాలచివరవైపున దట్టము
గాను దగ్గర దగ్గరగనుచుండెను.

కొందరుమనుష్యు లాశిథిలమైన కానాలపైఁ
నుంటినడకలతో నడచి, మారపునడక చే మిక్కిలి
యలసి, యీడిగిలఁబడుచు, ఒకరివెనుక నొకరా
ప్రవాహములోఁ బడిపోయిరి. కానివారినంభ్యమి
క్కిలిస్వల్పము.

ఆ యద్భుత నిర్మాణమును గూర్చియు, అం
దలి గొప్పవిచిత్రవస్తువులనుగూర్చియు యోచిం
చుచు నేను గొంతసేపు గడపితిని. ఆనందముతో
దను, ఉత్సాహముతోడనునిండియుండిన యనేకు
లొకస్మి కముగఁ గిందకుజారిపోయి తమంటఁ దా
మి రక్షించుకొనుటకుఁ జెంతనున్నదానినెల్లఁ బట్టు
కొనుట చూడఁగా నా హృదయంబు దీగ విచార
ములో మునిగిపోయినది. కొందరలోఁకొందు చు
న్నట్లు లొకసమువంకఁ బూచుచు, అయ్యాలోద
న మధ్యనే పాదములుజారి, కిందఁబడి దృష్టిపథ
మునుండి తప్పిపోయిరి. అనేకులు తమ ముందరఁ
నశశశశబ్రాదుచే నాట్యచూచుచున్న నీటిబుగ్గల

ఇటు ఏచాక రమణుడు నాటివయసులో యీ
దు" సేనులీన మైయుండ, నన్నాధీమాంతుఁడుచూచి,
..దీనివిషయమై చెప్పవలసిన బలయుఁ జెప్పితిని.
వంతెనపై పునుండి నీదృష్టినిఁ జూరలింపుము.
నీకింకను జోధపడని విషయమేమైన నున్నదెడ
నాకుఁ జెప్పుము." అనియడిగెను. అంతసేను వి
డకుఁజూచి, ఈపక్షులు పక్ష పక్ష గుంపులుగ నీ
వంతెనపై నెడ తెగతుండఁ జేయుతిరుగుచు మాట్లా
మాట్లాకి బానిస వానియగుచున్నవి. గ్రద్దలు గండ్ల
భేరుండులు ముఱుకలు తిరుగుచుండకొని ముఱు

అయితే నాకు వచ్చే జాతకంలో ఏమి జరుగుతుంది, మనస్సుకున్నా కా
నాకున్నా రోగ్ లుగల విన్న బాల రసేతులు కూ
డృశ్యమయినా రు. దీక్షితం కు సర్వ మేమని నేనడు
కు. అయితే మనస్సు వివిధ సవ జీవితమును దీక్షించు
కట్టి, అనుచు, చురక, మూల విశ్వాసము ని
రాశి, కామము, మోక్షము వ్యవసాయము చెప్పెను.
మనస్సులోని దీక్షితములు ఏమిటి? ఏమిటి? ఏమిటి? ఏమిటి?
వేనలకుల బెప్పనిట్టూర్పు విడిచి, ఆయోగ్య!
మూల విశ్వాసము వ్యర్థ మనది. మానవుడు కష్ట
ములను, మరణమునకును బాల జీవితకాలముల
యు మిక్కిలి బాధపడి మృత్యువుచే నెట్లు మింగి
బడుచున్నాడు? అని మనుకొంటిని. అప్పుడా ప
జ్ఞానంతుడు గనికరముతో నావంకఁ దిరిగి, కష్ట
దాయక మైన యీ ప్రదర్శనమును మరిచాడక ప
డిచి పెట్టుమని నాకాజ్ఞాపించెను, అంతములేని
వయోత్తము బ్రాహ్మణులకు యందు నిది మాత్ర
పుని ప్రాంతావస్థయైయున్నది. ఈ ప్రాంతావస్థ
నేక తరములనుండి తనలో బడుచున్న మానవుల
నెందులోనికిఁ గొనిపోవుచున్నదో యాడట్టి ప్రాంత
మంచువంక నీడ్చుచు మరలింపుము. అనిపలుక, నే
నాజ్ఞాపించబడినట్లు లే నాడ్చుచు వంక మార్చి
చెప్పి, అంతలోనే నీ నమానుషతక్తి నే నాకమ్ములని

లపదాచనో, తేక, ఇంతమీతులు శ్రీదేశింప సాధ్య
 ముగాక చచ్చి కిదిక్కిరి బిట్టముగా గనబడుచుం
 దిన యాటాగ మంచును తెదయగొట్టనోకాన, సే
 నుజూడునరికి గొండల నడుమనున్న యూలోయ
 యాచిత్రస్థ ప్రకాశ మహాసముద్రముగా వ్యాపించి
 నదిక్కి తినుముద్రమును కెంచు సమభాగములుగొ
 భాగించుచు దానిమధ్యనుండి బ్రహ్మాండమైన
 యొకపజ్జిపుగొండ యావరించి యుండెను. ఆ
 యుద్రములోని యొకనగము మంచుతోగవ్వబడి
 నీయందుట చే నందలివి శేషములేమియు గనిపె
 ట్టుటకు వీలులేకుండెను. కెండవనగము భాగము
 మహాసముద్రమువలె నాకుగనబడుచు, పుష్ప
 ములతోడను, ఫలములతోడనునిండిన యనంతా
 కములగు ద్వీపములచే నలంకరింపబడెను. ప్రక
 శమహాసములగు చిన్నచిన్న సాగరము లొకవేయి
 యాద్వీపములచుట్టు నావరించియున్నవి. పిమ్మట
 దివ్యాంబరములను ధరించి, శిరములయందుఁ బూ
 లమాలికలు గల పురుషులను సేనుజూడఁగలిగి
 తిని. కొందరు వృక్షములమధ్య విహరించుచుండి
 రి. కొందరూటగడ్డలవ్రేళ్ల పరుండియుండిరి. కొం
 దరుతూల పాన్పులపైని విశ్రాంతిచుచుండిరి. సా
 ముచుండిన పక్షులయొక్కయా, పక్షిమూలములవి

నాటివరద యొక్క యు. మానవకంఠముల యొక్క
కొయు సాద్యవిశేషముల యొక్క యు స్వరముల
సమ్మిళితము బగుట చేతగతిగిన మధుర గానమును
విసరగలిగితిని.

అట్టి కమలేశు ప్రదర్శనమును గనిపెట్టిన నా
ని సాయంబావంద ముప్పొంగసాగెను. ఆ సుఖ
కర ప్రశంసల కొక్క మాత్రాని పోవుకొయు గ
మడనకు తక్కులు నాకుండి జూగుండునని యను
కోరితిని. కాని నేను చూచిన యావంతానయి
ప్రతి సమదము తేరవదడుచుండిన మృత్యు క
డటములు నావ్వు. ఆ ప్రశంసలకు మరెంత
క్షూరములేదనీ, మా మేధావి నా కెఱింగించెను.
మరియు నీ యెరుటగొంగ విగను, అటువచ్చితి
విగను నుంకి నముద్రమునందంతల గనుచున్న
మేల్గ జాకలు పట్టినట్లు కన్నట్లు ద్వీకములు
కుద్రప్రబోధునున్న యుగంకరే వాప్రకృష్ట
కుడు సంఖ్యగలవి. ఇవియొకక, పరిపాకరే నీద్య
వచితగానీ, ని మానము తేలగానీ నీద్య
యలెనంత ముగమువరకు నిరకనాక ముగం
కములయిన ద్వీకములున్నవి. ఇట్లు ముగం
నరకమున విజృంభించు ప్రభావమును ముగం

నాకు కను కను జీవితములు... ఇది...
సుఖముల తారామయములు...
దీప్తివసులయంద దుంపించుదురు. పోలిపోయి సుఖ
లములకు దగిలెడి వివిధ సౌఖ్యభేదములు గా
ననతుల్యో ఈ దీప్తివసులు నిండియుండును, పో
లి దీప్తివసును నొక్క క సత్పురుషునకు సదుపాయ
మునట్లు నిర్మితమై యున్నది స్వప్నము భా
వింపుము. ఓయీ మీద! మానవుల కియ్యవి
ప్రాయత్నింపఁ దగినవికావా? ఇట్టి గొప్ప భహు
మానవులను సంపాదించుట కవకాశమున్న మా
న జీవితము నీకు సంతాపకరమయినదా? ఇట్టి సు
ఖ ప్రకేతమునకు నిన్ను గొనిపోవు మా త్యువు భ
యపడఁ దగినదా? తన కొరకిట్టి శాశ్వతపదవి సి
ద్ధమైయున్న నరుని జీవితము వ్యర్థమని నీవు తలం
పకుము." అని పలుక నపరిమితమందముతో నె
నా సుఖ దీప్తివసులవంకఁ జేరిచూచి, చిట్టచివరకు
"ఆర్యా! ఆ వస్త్రపుగొండ కావలి నముద్రమన
పడకుండఁ గప్పివేసిన దట్టమగు మేఘములయంక
లి రహస్యములను మా కెఱింగింపుడు" అని గా
డిగిరి. కాని మా సుఖిభావంశుడు నాకు...
త్యుగంభీరులను. మరియొక మూరడుగవలె...
వానివంకఁ చిరిగిరి. కాని యుత్తరదృశ్యమున...

నీ ఆత్మకు నీవు, అంశవరకు శింతించుచుండి
 యాదిత్య సందర్శనమును మరలఁబాడ నావంశకు
 దిగుగ, ప్రాప్తించుచుండిన యా ప్రవాహమున
 కును, • కానాల వంతెనకును, ఈసుఖ ద్వీపమున
 కును, అమలునాఁబ్రక్కలయందు మేయించుండి
 యెద్దులు గొట్టెలు, పండ్లుగల బాగ్గదనమున
 పూజెద్దలొకటప్పుడు రమియు నాకగవడలేదు.

The Spectator No. 159
 OF
 JOSEPH ADDISON.

వండుగ కట్ట మొక్కల
 కట్ట కట్ట కట్ట కట్ట కట్ట
 కట్ట కట్ట కట్ట కట్ట కట్ట
 కట్ట కట్ట కట్ట కట్ట కట్ట

అయ్యది నీర్వచన సాంఘిక వ్యవహారము.
 క్రిందిను బాలురకునుగూడఁ దేట తెల్లమనున
 ట్టు లిందలి వద్యములు మిక్కిలి మృదుమధురకై
 లిని రచింపఁబడినవి. కథాభాగమర్యద్భుతము.
 తనవారిచిన వరుని జెండ్లాడుటకయి నీత వజ్రిం
 చిన దీనావస్థకుఁ గన్పిరుగార్పక, వివాహవిషయ
 ములో ఆమెగండియు లోభాగ్రేసరుడు నగు క
 రభరాజు చేయు అలోచనలకును లోభివ్యూహ జే
 వ్వులకును గడుపులు చెక్కులగునట్లు పకపకనవ్వక,
 తనకుమార్తె నామెహృదయప్రియునకుఁ జేకూ
 ర్చుటకై తలియగు జానకమ్మ భర్త యెడఁ జూ
 పినయత్యద్భుతమగు చాకచక్యమునకు ఆశ్చర్యప
 డక, చదువరులు తుదముట్ట నీగ్రంథమును చదు
 వఁజాలరు.

ఇందలి కైలి చూపుటకై కొన్ని పద్యములీ
 క్రిందఁ జేర్పఁ బడినవి.—

నీ॥ అత్త వారిదుకట్ను పుండవచ్చునటంచుఁ
 గొత్త ట్టులుఁడు చక్కగుద్దుకొరక

